

Det er Forskjellen paa Rettergangspleien og Forligspleien, og da jeg i Forligsinstitutionen ser noget saa Godt og Skjont, vil jeg værne om, at den i Virkeligheden vil kunne faae Betydning, men det vil den kun kunne faae derved, at de Personer, som skulle forhandle, virkelig mødes. Derfor maa jeg paa det Værneste anbefale Ændringsforslaget, som jeg fastholder, til Vedtagelse.

Justitsministeren (Mellermann):

Mine Ytringer kunne selvfølgelig ikke fortaas saaledes, at jeg misfjender Betydningen af det personlige Møde ved Forligsmæglingen, og Alle ere jo enige om, at det personlige Møde ved Forligsmæglingen i og for sig er ønskeligt, men mine Betragtninger gaa i den Retning, at man kan kjøbe Guld for dyrt. Man skal ikke for at fremtvinge dette Møde benytte et Middel, som i mange andre Retninger kan skade, og der er det, jeg gjør den Betragtning gjældende, at det vil skade mere, end det vil gavne, i Genhold til det, jeg før ansførte om, at det personlige Møde i mange Sager ikke har den store Interesse, som man tror, og i Kraft af den Betragtning, jeg ligeledes ansførte om, at det personlige Møde for en hel Del Medborgere ikke vil være nogen videre Byrde, men paa den anden Side for en stor Del Medborgere, og navnlig dem, der maa benytte Rettergang, vilde blive en særdeles trykkende Byrde.

Sauerstev: Jeg maa svare den høitærede Minister, at Forskjellen mellem det Bestaaende og Ændringsforslaget, saaledes som tidligere er udviklet, ganske vist kun er den, at bestaaende Bestemmelser blive kaldte til Live ved Ændringsforslaget, hvorimod jeg, hvis Ændringsforslaget ikke bliver vedtaget, tør mene, at det store Flertal af Almuesfolk — og det er navnlig dem, jeg sigter til som dem, der skulde høste Gavn af Ændringsforslaget — ikke vide, at saadanne Bestemmelser indeholdes i en Lovgivning, netop fordi de ikke blive brugte, og de ville saaledes ikke gjøre deres Ret gjældende. De ville i mange Tilfælde komme til at staa sammen ved Forligsmæglingen med Mænd, som ere uinteresserede i at faae Forlig i Stand, og det er netop det, jeg vil søge at værne imod. Jeg er ikke med til at skabe noget Nyt, det er kun det Gamle, som jeg ganske vist vil have lidt opriffet, og denne Forpligtelse overfor Rettens Haandhavere kan jeg ikke se, at der er nogen overordentlig stor Fare ved.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg vil blot fastholde, at naar Ændringsforslaget fortastes, saa bliver det ved det Gamle, saa sker der ikke nogen- somhelst Forandring, men Lovgivningens Tilstand paa dette Punkt bliver fremdeles den samme, som den er den Dag i Dag. Man kan altsaa ikke paa nogen Maade sige, at der sker noget Tilbage-

skridt, hvorimod man, hvis Ændringsforslaget vedtages, indfører noget Nyt, som jeg har bekæmpet fra de Synspunkter, jeg ansførte, og jeg skal kun endnu tilføie, at jeg selvfølgelig ingenlunde har bekæmpet det af Hensyn til Dommerne, hvem det kan være ligegyldigt, om de have den ene Indsigelse eller den anden at paagjende; den Byrde og Uleilighed, det kan være for dem, spiller ikke nogen Rolle, men derimod den Byrde, Forslaget kunde medføre for Publikum.

Sable: Den høitærede Minister er aldeles enig med mig i, at det kun er den sidste Del af Ændringsforslaget, der er noget Nyt, og at derimod den første Del af Ændringsforslaget kun er en Opfriskning af det Gamle; det bestaar, om ogsaa dette Ændringsforslag ikke vedtages. Det forekommer mig, at der i det Gamle, i det, der nu bestaar, egentlig er det største Baand for Enhver til at møde i Forligskommission, thi Parterne røskere langt mere efter de nu bestaaende Bestemmelser ved at blive borte fra Forligsmæglingen end efter det Nye, vi have foreslaaet. Dersom begge Parter udeblive, ville de efter Forslaget kun være at idømme en lille Byde, derimod er det jo Tilfældet efter de nu bestaaende Bestemmelser, at, naar den ene Part udebliver fra Forligsmæglingen, kan den anden Part faae ham paalagt blandt Andet Sagsomkomfningerne. Det forekommer mig, at den ærede Ministers Indvendinger egentlig snarere maatte ramme Opfriskningen af det Gamle, eller rettere sagt, at det Gamle endnu bliver bestaaende, thi der er dog derefter et langt stærkere Baand paa Folk til at møde, der er større Tvang imod dem, end efter den nye Bestemmelse, vi have foreslaaet skulde optages. Hvad angaar de Bemærkninger, der før fremførte fra den ærede 2den Landsråhingsmand for 5te Kreds (Oyenbøll), da skal jeg, efter den Erklæring, han gav, om at han ikke er i Stand til at diskutere med mig, ikke indlade mig derpaa.

Oyenbøll: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg tror, at det ærede Medlem noget har misforstaaet de Ytringer, der faldt; det 2det Medlem for 5te Kreds har selv Ordet for at forklare dem.

Oyenbøll: Jeg tillod mig at sige, at jeg ikke vilde gaa ind paa nærmere at udvikle, hvorledes Proceduren vilde falde og blive besværligere i Sagerne, naar denne Bestemmelse blev vedtagen, fordi det var en Udvikling, som de fleste af de Herrer, der ikke ere nøiere inde i Retspleien, ikke vilde have tilstrækkelig Interesse eller Die for, naar jeg ikke gjorde Udviklingen ganske overordentlig vidtløftig. Det var af den Grund, jeg sagde, at jeg ikke vilde gaa nærmere ind derpaa, men